

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. I. De ijs quæ remotius animam ad orationem mentalem disponunt,
qualia sunt vitiorum, negotiorum & nimiorum affectuum fuga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

PARS PRIMA.

IN QVA, QVIBVS
AD VITAE D. N. IESV
CHRISTI, ET GLO-
riose MATRIS eius mysterio-
rum meditationem dispo-
nis possit, latiùs per-
tractatur.

CAPVT I.

*De ijs qua remotiùs animam ad ora-
tionem mentalem disponunt ac pra-
parunt, qualia sunt vitiorum, ne-
gotiorum, & nimiorum affectuum
fuga.*

VEMADMODVM in
rebus naturalibus arti-
ficioque humano pera-
gendis necessarium est,
aliquæ vt dispositiones
præcedant, quibus ad formam tum
naturalem, tum artificialem recipi-
endam materia ipsa disponatur: vi-
demus siquidem, vt arbor viridis,
A ignescat

2 FRANC. ARIAS CAP. I.

ignescat & vratur, opus esse, vt omnis prius humor euaporet, & ab ipso igne sæpius penetretur. chalybs quoque vt laboretur, & ensis formam recipiat, necesse est, ante in fornace emolliatur ac ductilis fiat. Ita quoque, vt anima bene orationem peragat, & in eadem ad pietatem concitetur, diuiniq̃ amoris igne succendatur, aliquæ dispositiones & præparaciones spirituales præcurrant oportet, vt per Sapientem

Eccli. 18. monet Spiritus sanctus, *Ante orationem prepara animam tuam.* & hæc licet præparatio in omni orationis genere necessaria sit, in primis tamen ad mentalem, de qua hic agimus, requiritur. nam vt illa sublimissimum & utilissimum orationis genus est, ita & pluribus opus habet adiumentis.

Inter illa porro quibus se anima ad diuinū hoc exercitium præparat, sunt aliquæ, quas dispositiones remotiores vocant, quibus eminus & velut longa manu sese disponit; alię viciniores, quibus propiùs ac vicinùs

I.
vt om-
& ab i-
alybs
is for-
in fo-
t. Ita
onem
tatem
s igne
iones
præ-
entem
ratio-
hæc
ionis
ista-
c agi-
ubli-
ionis
nabet
nima
arat,
es re-
us &
saliq
vici-
nius

DE ORAT. MENTALI. 3

nius se præparat, vel dum ad orân-
dum se componit, vel orare iam in-
cipit. Hic autem de prioribus age-
mus. Quarum prima est vita bona,
& pura conscientia, vt scilicet ho-
mo, etsi vitæ integræ puræque ha-
ctenus haud fuerit, sed insigni ne-
quitia multis se grauibûsque deli-
ctis inquinari, iam tamen per pœ-
nitentiam mundatus, firmum num-
quam eadem committendi propo-
situm cõceperit. Hæc ad orationem
præparatio omnino necessaria est.
nam etsi peccator quamuis com-
missorum pœnitentiam non egerit,
non ideo ab orando desistere debe-
at, sed Deum obsecrare, voluntatem
& auxilium efficax ad peccatis egre-
diendum, deque ijsdem pœnitentiã
agendam, vt concedat; sed Deum o-
ret, & in orando assiduus sit oportet,
ne malum scilicet ingrauescat,
vtque Deus ad ipsum facilis con-
uertatur; constat tamen, malam in-
quinatamque conscientiam maxi-
mum esse ad bene orandum, ac præ-
sertim orationem mentalem impe-
dimen-

4 FRANC. ARIAS CAP. I.
dimentum. Quis enim actuale pec-
candi propositum habens, facile
quidem eleemosynam largiri, ieiu-
nare, flagellis in se sœuire, psalteriũ
& horas canonicas legendo percur-
rere poterit: at intra se ipsum intra-
re, & diuina diutius meditari, qua-
lia sunt, à Deo se dijudicandũ, post
mortem sequi iudicium, & æternam
in peccato letali decedentes dam-
nationem manere; quiq̃ue in crimi-
ne mortali agunt, iuratos Dei ho-
stes, omnipotenti exosos, satana
mancia, & ad perpetuum, pro
præsenti quidem iustitia, coeli exili-
um, æternumq̃ue Tartari carcerem
condemnatos esse; hæc & similia,
quæ orationis mentalis materia
sunt, non facile meditabitur is, qui
in peccato mortali agere voluerit.
nam hæc illi cogitatio grauis est, ac
proinde sancto huic exercitio non
vacabit: sed vel peccati statum, vel
orationem mentalem deseret. Cũ
igitur apertè constet, vtrum horum
homini sit vtilius & compendio-
sius, iuratus is sui ipsius boni non sit
hostis,

DE ORAT. MENTALI. 57

hostis, sed ex animo peccatum deserat, (quod est mortē simul & damnationem æternam deserere) & mundus purusq̄ ie ad orationem accedat, inque eadem perseueret; atque hoc est ad vitam gratiæ peruenire, Dei possessionem adire, & viā ad infinita gloriæ eiusdem bona ducentem ingredi. Hanc ad orationem præparationem postulat Psalmista, *psalm. 36.* .
Subditus esto Domino, præcepta eius seruando, & ora eum.

Alia ad benè orandum sui præparatio est, superfluas curas, occupationes, & prauos erga creaturas affectus præcindere. Eos verò qui Deo seruire statuūt, & planè ipsum peccatum fugiunt, hoc decipere diabolus artificio, & nimirum apparentibus quibusdam titulis persuadere solet, vt rerum nec ad vitæ sustentationem necessariarum, nec animæ utilium, sed quæ aut arrideant, aut ad honorem, aut diuitias temporales comparandas aliquo modo conducant curam suscipiant, de quæ ijsdem sollicitè laborent: vt

A 3

scilicet

6 FRANC. ARIAS CAP. I.

scilicet nimia hac occupatione ac sollicitudine impediti in anima curāda, & exercitijs spiritualibus flaccescant. Quæ ubi euigorata & flaccida fuerit, facilè in euidentiā aperta que flagitia propellitur. Pharaon, Israelitas, Deo obsecuturos, Aegypto, ubi captiuitate premebantur, egredi, in deserto, Deo suo in molare victimas, & terrā promissionis petere velle videns, hanc se illorum Deo sacrificandi voluntatem ait impediturum. hinc eos per Aegyptum sparsit, ut paleas & stipulas colligerent, pensumque nihilominus diurnum in lateribus parandis implerent, dixitque: *Vacant, & idcirco vociferantur, dicentes, Eamus & sacrificemus Deo nostro. Opprimantur operibus & expleant ea, ut non acquiescant verbis mendacibus, hancque voluntatem exuant.* Hoc inimici nostri, Aegypto mundi huius imperitatis, studium & stratagema, dum homini occupationes & rerum temporalium, quæ non nisi stipula, curas, adauget, ut ipsius in orationem,
in re-

Exod. 5.

I. DE ORAT. MENTALI. 7

inrecollecionem, in quotidianam
Sacri auditionem, & Communio-
nem hebdomadariam, aliaque spiri-
tus exercitia, quibus animam Deo
offert, propensionem studium-
que auferat & euertat; vel saltem,
malè dispositus iisdem & exiguo
cum fructu vacet. Quapropter ani-
mæ oculos aperiamus, & hanc ten-
tationem, quodque hinc promanat
damnum, notemus, & aduersus
eamdem nos omnes carni placen-
tes, spiritui verò noxias conuersa-
tiones & opera repudiando cõmu-
niamus. Occupationes cum diurnas
tum nocturnas examinemus, & quas
non præcisè necessarias, imò nos di-
strahere, & turbare animum obser-
uabimus, re ipsa deseramus: Affectus
erga creaturas, qui cor ad se trahunt
nosque turbant & inquietant, vio-
lenter à nobis rescindamus. Nam
quemadmodum vitis virtus, palmi-
tibus superfluis resectis, collecta
quodammodo in vnum, fortior red-
ditur, amplioremque fert fructum; ita
cordis, quod finitum & limitatum,

Sr FRANC. ARIAS CAP. I.

Ecli. 11.

Cap. 38.

attentio & vigor, vbi superflua minimeque necessaria ab ipso ablata fuerint, liberius, integriusque ad Orationem resque spirituales se componet. Atque hoc multis nos in locis apud Ecclesiasticum monet Spiritus sanctus: *Fili ne in multis sint actus tui.* id est, superfluas noli curas sectari, quæ & vires excedant, minimeque necessariae sint. Alio autem loco ait, *Qui minoratur actu sapientiam percipiet.* hoc est, quicumque inutiles, & minus necessarias occupationes præciderit, quò melius spiritualibus, quibus animæ puritas acquiritur, vacet, qualia sunt Lectio, Oratio, Silentium, & Recollectio, hic lucem & diuinam recipiet sapientiam, qua & perfectius Deum cognoscat, amet & sapiat.

CA-